

I novellen "Indianerne i Holo" følger vi pigen Majas filmoplevelser en eftermiddag, da hun er alene hjemme og ser holografisk TV. Beskrivelsen af Majas oplevelser, når hun ser TV, er så tæt flettet sammen med filmens handling, at det ofte er vanskeligt at skelne mellem de 2 planer: Majas hverdagsplan og filmens fiktionsplan. Dette er med til at gøre novellen spændende og virkelighedsnær, og jeg vil absolut tro, at den kan appellere til børns egen fornemmelse af, hvad det vil sige at være opslugt og leve med i en film og så at sige selv være en del af handlingen.

I faktadelen gives først en forklaring på hvad holografisk duft TV er. I det efterfølgende afsnit fortælles noget om, hvordan TV indvirker på os både fysisk og psykisk, og der gives en kort forklaring på nogle filmiske virkemidler. De mere tekniske afsnit er tydeligt og enkelt illustreret og viser, dels hvordan et TV-billed bliver optaget, og dels hvordan signalet sendes fra kameraet i studiet direkte ud til forbrugerne. I bogens sidste afsnit fortælles noget om børns medievaner, og der lægges op til at diskutere hvordan fremtidens TV vil udforme sig også som undervisning i skolen.

Majas nye TV udmærker sig på den måde, at bogen i sin opbygning lægger op til et tværfagligt undervisningsforløb i fagene dansk og orientering. Den vil være et godt oplæg til et emne om medier, som nok bør følges op af et egentlig videoproduktionsforløb og analyse af fremmedproduktioner for børn. Der er i bogen ikke medtaget noget forslag om, hvordan man går igang med et egentlig produktionsforløb.

Bogen udfylder lidt af et stort hul i manglen på undervisningsmidler om og i medier for mellemtrinnet i folkeskolen. Som undervisningsmateriale er den spændende på den måde, at den lægger op til en debat blandt eleverne om børns reception af TV-mediet.

Det science-fiction agtige præg kombineret med hverdagsoplevelser vil kunne give næring til elevernes fantasi, og samtidig vil faktaoplysningerne være med til at afmystifisere nogle af TV-mediets produktionsmæssige forhold.

Mogens Meilby: Idé og research,
Forlaget Ajour, Danmarks Journalisthøjskole, Århus 1989,
135 s., Kr. 168,-.

Anmeldt af: Jette Tybjerg,
adjunkt på VUC, Randers.

Med journalistisk flair for gode anekdoter har Mogens Mejlby skrevet en grundbog i journalistik primært med henblik på Journalisthøjskolens 1. års-elever. Bogen beskriver journalistens arbejdsproces fra idéen til indsamling og bearbejdning af materiale. Selve skriveprocessen og den færdige artikels sprog- og fortælleform følger i en senere grundbog i en planlagt serie om journalistik.

Gennem et righoldigt udvalg af eksempler fra artikler i dagblade og journalistelevs opgaver vejleder forfatteren i researchmetoder, opbygning og pleje af kildenet og interviewteknik såvel i den afspejlede som i den opsøgende journalistik.

Bogen er meget underholdende. Jeg hilser invitationen til et indblik i journalistikkens arbejdsmetoder velkommen. Hidtil har Journalisthøjskolens undervisningsmateriale kun været publicerede kompendier til intern brug.

Vi kan bruge nogle af arbejdsmetoderne i skriftlig dansk (og i et mediefag). Send kursisterne ud i byen

for at samle stof til artikler. Lad dem så boltre sig i de journalistiske genrer, interview, reportager og referater.

Men bogen indeholder ikke det teoretiseringsniveau og krav om videnskabelighed, som vi forlanger af vore kursister på HF og i gymnasiet. Forfatteren behandler nyhedsbegrebet, nyhedsvurdering og objektivitet uden en eneste omtale og kildehenvisning til medieforskere. Litteraturlisten er kemisk rensset for forfattere med akademisk baggrund.

Så jeg må fortsætte med at undervise mine elever udfra den sprogligt vanskelige bog af Jacob Graves Sørensen: Nyhedsformidling. Her lærer de om Galtung og Ruge, Einar Østgaard og H. Prakkes teorier om nyhedsvurdering og Jörgen Westerståhls objektivitetsdefinition.

Erik Farmann og Peter Kramhøft: Radio, Forlaget Ajour, Danmarks Journalisthøjskole, Århus 1989, 122 s., kr. 168,-.

Anmeldt af: Jette Tybjerg, adjunkt på VUC, Randers.

Dette er en bog om radiojournalistik. Men det er mere end bare det. Bogen er grænsebrydende. Den forener det praktiske og det teoretiske. Journalisten og akademikerens i samarbejde. Det kommer der et godt resultat ud af.

Forfatterne beskriver de journalistiske og tekniske arbejdsmetoder omkring udarbejdelsen af en radioudsendelse. Men hvordan gør man radioens virkelighedsskildring til en god lytteroplevelse, der giver lytteren mere viden og noget at tænke over?

Her hentes inspiration fra akademikernes litterære analysemetoder og begreber. Peter Hamms Larsen har været inspirationskilde som afdelingsleder af DR's personalekursus.

Interviewteknik baseres på viden om sprogbrug. Vi får nye og mere forbrugervenlige begreber som videnssprog/erfaringssprog, der kan afløse elaborated code/restricted code.

Aktantmodellen anvendes til besætning af rollelisten til et radio-program. Berettermodellens spændingskurve disponerer de indsamlede interviews, lydoptagelser, musikindslag, kommentator osv.

Bogen var en god læseroplevelse. Det var inspirerende at se det velkendte stof anvendt på nye og ultraditionelle måder. Der er mange gode ideer - også til dem, der vil prøve kræfter med at lave et radio-program. Bogen kan anbefales indkøbt i klassesæt, - især til en klasse, der har fået lyst til at lave et radioprogram.

Lars Qvortrup: Et spil om hybridnettet, DR, 144 s. kr. 70,-.

Anmeldt af: adjunkt Jens Tudvad, EDB-skolen i Nykøbing F.

Lars Qvortrup ønsker med sin bog "Et spil om hybridnettet" gennem et konkret eksempel at fortælle, hvorledes store beslutninger træffes i det danske politiske system. Til bogen knytter sig 4 fjernsynsudsendinger (som undertegnede ikke har set).

Emnet er velvalgt. Mange forskellige modstridende interesser var in-